

Fővárosi Ítéltábla
8.Pf.20.912/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szalai Ágnes ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek – dr. Varga T. Tamás kamarai jogtanácsos (I. rendű alperes címe) által képviselt BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt. (I. rendű alperes címe) I. rendű és a Bajáky és Társa Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Bajáky Tamás ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen – szerzői jogsértéssel okozott kár megtérítése, gazdagodás visszatérítése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. november 5. napján kelt 3/A.P.20.056/2021/28-II. számú ítélete ellen a felperes 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 500.000 (Ötszázezer) forint jogtanácsosi munkadíjból és a II. rendű alperesnek 500.000 (Ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes a le nem rótt 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes mérnöki tevékenységet, műszaki tanácsadást főtevékenységként végző gazdasági társaság; ügyvezetője K.G. (a továbbiakban: felperesi ügyvezető). Az I. rendű alperes 2010. november 16. napján bejegyzett, városi, elővárosi szárazföldi személyszállítás

főtevékenységű gazdasági társaság. A II. rendű alperes ugyancsak városi, elővárosi szárazföldi személyszállítás főtevékenységgel bíró gazdasági társaság.

[2] A II. rendű alperes „A ... rendszer fejlesztése, korszerűsítése a felszíni és felszín alatti közösségi közlekedésben” (KMOP-.../A-2009-0001) pályázat elnyerése nyomán infrastrukturális fejlesztést kívánt megvalósítani Budapesten és az agglomerációban, melynek célja a forgalomirányítás és az utastájékoztatás, valamint az utasinformációs rendszer egységes szemléletű fejlesztése volt. Ennek érdekében a II. rendű alperes 2010. június 4. napján a KMOP-.../A-2009-0001 közbeszerzési eljárás keretében ajánlati felhívást tett közzé. A pályázaton a perben nem álló S.I. cég (a továbbiakban: S.I. cég) került nyertesként kihirdetésre. Ennek nyomán a II. rendű alperes, mint megrendelő és a S.I. cég, mint vállalkozó 2010. október 4. napján „Vállalkozási szerződés és felhasználási szerződés” címzésű szerződést kötöttek (a továbbiakban: Fővállalkozási szerződés). A szerződés tárgya a „felszíni és felszín alatti közösségi közlekedésben ... rendszer fejlesztésének megvalósítása, a szoftverkövetés és szoftverfejlesztés biztosításával” volt (a továbbiakban: F... projekt).

[3] A felperes a F... projekt előkészítésében és megvalósításában is szakértői közreműködőként vett részt egyrészt a II. rendű alperessel, másrészt a S.I. céggel kötött alábbi szerződések alapján.

[4] A felperes és a II. rendű alperes között 2009. október 20. napján egyéves határozott időtartamra szóló megbízási szerződés jött létre, mely alapján a felperes feladata volt a F... projektet rádiótechnikai szakértelmével támogatni, a projekt keretében indult közbeszerzési eljárás előkészítésében közreműködni, és a II. rendű alperes igénye esetén szakmai segítséget nyújtani (a továbbiakban: Első megbízás).

[5] A felperes és a II. rendű alperes 2011. február 2. napján kilenc hónapos határozott időtartamra szóló újabb megbízási szerződést kötöttek, melyben a felperes a rendszer kialakításának szakmai koordinálására, és a rádiós rendszer telepítésének, üzembe helyezésének tesztelésére kapott megbízást (a továbbiakban: Második megbízás).

[6] A felperes és a S.I. cég 2011. február 15. napján alvállalkozói szerződést kötöttek a Fővállalkozási szerződés keretében teljesítendő rádiós rendszer visszamérési feladatok előkészítése, végrehajtása és ellenőrzése tárgyában (a továbbiakban: Alvállalkozási szerződés).

[7] A S.I. cég a Fővállalkozási szerződés teljesítéseként 2011. március 31. napján adta át a II. rendű alperesnek a „F... Projekt URH rendszertechnikai és telepítési terve” címzésű tervdokumentációt, melyet a Második megbízás keretében a felperesi ügyvezető megvizsgált, szakmailag megfelelőnek minősített és II. rendű alperesnek átvételre javasolt. Erről a teljesítésről 2011. április 11. napján állítottak ki teljesítési jegyzőkönyvet a S.I. cég és a II.

rendű alperes, majd a S.I. cég 2011. április 14. napján KSZ1100462 sz. számlát állított ki a II. rendű alperes részére, melyben 4. tételként – a rádiókommunikációs alprojekt részeként – szerepelt a „rendszerterv kidolgozása, jóváhagyás utáni átadása” összesen 143.267.200 forint nettó összegben.

[8] A tervdokumentáció alapján kivitelezett műszaki létesítmény átadás-átvételi eljárására 2011. június 30. napján került sor, amelyen a felperesi ügyvezető a II. rendű alperes képviselőjében járt el. A S.I. cég 2011. június 15-én 2011. június 30. napjára készre jelentette az URH rádiókommunikációs rendszer kivitelezési munkáit, mivel azonban a járművekre még nem kerültek felszerelésre a rádiókészülékek a projekt ezen szakaszában, így a rendszerrel szemben támasztott minőségi követelményeket az átadás-átvétel során még nem lehetett vizsgálni, ezért a II. rendű alperes visszaadta a projektet a S.I. cég kezelésébe és üzemeltetésébe a rádiós rendszer teljes befejezéséig.

[9] Időközben a Fővárosi Közgyűlés a 20/2012 (III. 14.) Főv. Kgy. rendeletével az I. rendű alperest jelölte ki Budapest területére közlekedésszervezőnek, ezáltal 2012. május 1. napjától az I. rendű alpereshez kerültek a ... feladatok. Az I. rendű alperes ezért a 2012. október 3. napján megkötött szerződéssel belépett a fővállalkozási szerződésbe a II. rendű alperes oldalán, majd az alperesek 2012. október 27. napján konzorciumi megállapodást írtak alá, amelynek 3.3 pontja szerint osztották meg a F... projekttel kapcsolatos feladataikat.

[10] A S.I. cég 2012. október 12. napján arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a Fővállalkozási szerződés: 2.1.7. pontjában biztosított jogával élve a rádiós rendszer cseréjéről döntött. A bejelentés után a S.I. cég elkezdte az eszköz cseréjét, amelynek eredményeként 2013. március 29-re a T... rendszerrel került átadásra az alperesi konzorcium részére a F... URH rádiós rendszer, amelynek tényleges üzembe helyezése 2014. december 1-jén történt meg a „Végző összetett teljesítésigazolási jegyzőkönyv” alapján.

[11] A felperes 2011. november 30. napján levelet intézett a S.I. céghez, amelyben azt kifogásolta, hogy a S.I. cég saját neve alatt a felperes engedélye nélkül adta át a II. rendű alperesnek azt a tervdokumentációt, amelyet a felperes készített. A S.I. cég válaszában nem vitatta a felhasználást, de azt jogszerűnek minősítette. Ezt követően a felperes a S.I. cégnal szembeni 126.992.046 forint + áfa összegű, szerzői jogsértéssel elért gazdagodás iránti követelését a perben nem álló S.M.I. cég.-re engedményezte, mely engedményes 2013-ban a követelést bíróság előtt érvényesítette a S.I. cégnal szemben.

[12] A Fővárosi Törvényszék a 2018. november 30. napján kelt - fellebbezés híján 2019. január 18. napján jogerőre emelkedett - 3P.21.043/2016/67. ítéletével arra kötelezte a S.I. cégt, hogy térítsen vissza a S.M.I. cég részére 95.244.034 forint gazdagodást és kamatát.

[13] Az elsőfokú ítélet birtokában a felperes 2016. januárjában levelekkel fordult az alperesekhez, amelyekben gazdagodás megtérítésére szólította fel őket a S.I. cégnal való egyetemleges felelősségüket állítva, választ az I. rendű alperes adott a felperesnek 2016. februárjában, amelyben a jogerős ítélet megküldését kérte.

[14] A felperes többször módosított keresetében az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 95.244.034 forint + áfa és annak 2012. november 1. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat 8 százalékponttal növelt értékének megfelelő mértékű késedelmi kamatinak megfizetésére.

[15] Arra hivatkozott a felperes a keresetében, hogy a S.M.I. céggel kötött visszterhes engedményezési megállapodás csak a S.I. cégnal szembeni követelésre terjedt ki, míg az alperesekkel szembeni, a S.I. cégtől különböző felhasználási cselekmények miatti követelések nem kerültek ilyen módon engedményezésre, ezért a felperes maga érvényesíti azt a jelen perben. Előadta, hogy a S.I. cégnal kötött alvállalkozói szerződésben olyan visszamérési feladatokat vállalt, amelyeket csak már működő rádiós rendszerrel lehet végezni, így a felperes feladatát megelőzte az engedélyezési tervdokumentáció elkészítése, annak a hatóság általi bírálata, a frekvenciakijelölési határozat kiadása, az eszközök telepítése és beüzemelése. A felperes tehát az alvállalkozási szerződés alapján a S.I. cég által kiépített rádiós rendszer működésének ellenőrzésére szerződött, ennek ellenére mégis kidolgozott egy tervdokumentációt, mely tervek felhasználására nem kötött írásbeli felhasználási szerződést a S.I. cégnal, és szóban is csak a tervezési és engedélyeztetési eljárásban való célhoz kötött felhasználáshoz járult hozzá. A felperes a S.I. cégt nem jogosította fel a rendszerterv harmadik személyek részére történő tovább-értékesítésére, így az alperesek engedély nélkül használták fel a F... projekt részeként a felperes által készített tervdokumentációt, megsértve ezzel a felperes szerzői vagyoni jogait. A F... URH rádiós rendszernek a felperesi tervek alapján való engedély nélküli kivitelezésre a II. rendű alperes szerzői jogsértése. A felperes a kereset szerinti összeget elsődlegesen elmaradt haszonként, másodlagosan - eshetőlegesen - szerzői jogsértéssel elért gazdagodásként követelte. Az alperesek közös károkozását állította, amely álláspontja szerint egyetemleges felelősségüket alapozza meg. Elmaradt hasznát az elmaradt licencia díjjal azonosította, amelyet egy jogszerű helyzetben, felhasználási szerződésen alapuló felhasználás esetén kellett volna az alpereseknek fizetniük. Követelése összegét a S.I. cég által 2011. április 14. napján kibocsátott számla 143.267.200 forint összegű tételéből kiindulva számította, és ennek az összegnek a 86,66%-át igényelte szakértő igazságügyi hírközlési szakértőnek a korábbi perben beszerzett szakvéleménye alapján.

[16] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Elsődlegesen elévülésre hivatkoztak, előadva, hogy a II. rendű alperes a felperes 2016. januári írásbeli fizetési felszólítását nem kapta meg. Vitatták az alperesek a felperes keresetességi jogát is, mert álláspontjuk szerint a felperes az engedményezés következtében nem léphet fel igényrel az alperesekkel szemben. További védekezésük szerint nem bizonyított, hogy a felperes a peresített tervdokumentáció szerzője, emellett az egyéni, eredeti jelleggel sem rendelkezik, illetve esetleges szerzői joga nem a felperest, hanem a II. rendű alperest illeti meg. Hangsúlyozták, hogy a F... rendszer megtervezése és kivitelezése a S.I. cég feladata volt, amit a S.I. cég el is végzett, ezért az URH rendszernek a felperes által panasztolt kivitelezése nem a II. rendű alperes, hanem a S.I. cég felhasználásának minősül. Előadták, hogy a 2011. június 30. napján átvett URH rendszer

2012-2014 között teljes egészében lecserélésre került a T... rendszerre. Utaltak arra, hogy a bírói gyakorlat szerint az alpereseknek a rendszer átalakításához fűződő tulajdonosi jogait a felperes szerzői joga nem korlátozhatja. Hangsúlyozták, hogy a felperesi tervdokumentációnak a T... rendszer megvalósítása érdekében történő esetleges átdolgozása nem az alperesek, hanem a fővállalkozási szerződés értelmében a tervezést és az engedélyeztetési eljárások lefolytatását végző S.I. cég felhasználásának minősül. A követelés összegét is vitatták az alperesek előadva, hogy az a kifizetés, amelyből a felperes kiindult nemcsak a tervek, hanem más szolgáltatások ellenértékét is magában foglalta.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperes részére 1.500.000 forint, a II. rendű alperes részére 635.000 forint perköltséget. Akként rendelkezett, hogy a felperes 1.500.000 forint költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett illetéket köteles külön felhívásra megfizetni a Magyar Államnak. Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. (rPtk.) 324. § (1) bekezdésére, 325. § (1) bekezdésére, 326. § (1)-(2) bekezdésére, 327. § (1)-(2) bekezdésére, 361. § (1)-(2) bekezdésére, a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (2) bekezdés k), l), m) pontjaira és (3) bekezdésére, 3. § (1) bekezdésére, 16. § (1)-(6) bekezdésére, 17. § a) és f) pontjára, 18. § (1)-(2) bekezdésére, 29. §-ára, 94. § (1)-(2) bekezdésére, 94/B. § (1) bekezdésére, valamint a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:193. § (2) bekezdésére alapította.

[18] Az alperesek elévülési kifogása tekintetében akként foglalt állást, hogy a 2016. január 29-i keltű fizetési felszólítás az I. rendű alperes vonatkozásában megszakította az elévülést, amelyre az alperes válaszleveléből következtetett. Nem találta azonban ugyanezt megállapíthatónak a fizetési felszólítás II. rendű alperes részére való kézbesítése kapcsán tekintettel arra, hogy a felperes azt tértiveénnyel nem tudta igazolni, és a kézbesítésre adott válaszleveléből sem lehetett a fizetési felszólítás II. rendű alperes általi átvételére következtetni. Nem adott helyt a felperes e körben előterjesztett tanúbizonyítási indítványának és a II. rendű alperes postakönyvei becsatolására irányuló indítványnak sem, mert a levélpostai küldemény kézbesítése okirattal bizonyítható, továbbá a felperes nem volt olyan bizonyítási szükséghelyzetben, ami az alperes bizonyításra kötelezését indokolná. Mivel tehát a II. rendű alperessel szembeni igény elévülését írásbeli felszólítás nem szakította meg, így a felperes követelése 2016. június 30. napján elévült, ezért a vele szembeni keresetet a törvényszék a Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján elutasította, míg az I. rendű alperessel szembeni keresetet érdemben vizsgálta.

[19] Elsődlegesen a felperes keresetösségi jogát tisztázta, e körben azt, hogy a csatolt tervdokumentációval kapcsolatos szerzői vagyoni jogok a felperest illetik-e. E körben azt vizsgálta, hogy a 2013. április 2. napján megkötött visszterhes engedményezési megállapodás kizárja-e a felperes jelen perbeli igényérvényesítését a S.M.I. cég javára. Megállapította, hogy a felperes ebben a perben az alperesekkel szemben támaszt az Szt-n alapuló igényeket a S.I. cég felhasználásától különbözőnek állított felhasználások miatt, mely igényekre az engedményezési megállapodás nem vonatkoztatható, e követelések tekintetében tehát a S.M.I. cég nem lépett a felperes helyébe, a felperes ezért a perbeli vagyoni igényeit maga érvényesítheti az alperesekkel szemben.

[20] Ezt követően a törvényszék azt vizsgálta, hogy a peresített tervdokumentációt szerzői jogi oltalom megilleti-e. E tekintetben azt vette vizsgálatá tárgyává, hogy a tervek megalkotásakor a szerző rendelkezett-e olyan alkotói mozgástérrel, és azt kihasználta-e olyan módon, ami a terveknek egyéni, eredeti jelleget kölcsönözhetett. Egyetértett az alperesekkel abban, hogy a kérdés a Szerzői Jogi Szakértő Testület útján tisztázandó, azonban e bizonyítást nem látta szükségesnek lefolytatni, mert úgy ítélte meg, hogy a keresetet más okokból el kellett utasítani. Utalt a 3.P..../2016/67. számú ítéletre, amelynek anyagi jogereje folytán nem vonható kétségbe, hogy a S.I. cég által a II. rendű alperes részére átadott tervdokumentáció 86,66%-ban a felperesi tervdokumentáció felhasználásával készült, mely dokumentáció felhasználására a S.I. cég és a felperes nem kötöttek felhasználási szerződést. Így a tervdokumentáció jogosulatlan átruházásának a felhasználással arányos ellenértékét szerzői jogsértéssel elért gazdagodásként kellett elvonni a fentiek szerint megfizetett összegből a S.I. cégtől a felperesi engedményes javára.

[21] Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes ehhez az igényhez kapcsolódóan nyújtotta be keresetlevelét, melyben az előbbi ítélettel elvont gazdagodás visszatérítését már az I. rendű alperestől is követelte lényegében azonos tényállás és számítás szerint. Később keresetét a II. rendű alperesre is kiterjesztette, ugyanekkor a kereset jogalapján is változtatott, és a kereseti összeget már elsősorban a kártérítés szabályai szerint, elmaradt haszonként, másodlagosan szerzői jogsértéssel elért gazdagodásként kérte megítélni. A II. rendű alperes szerzői jogsértő magatartását a F... rendszernek a perbeli tervdokumentáció szerinti jogosulatlan kivitelezésében jelölte meg, míg a konzorciumot alkotó I. és II. rendű alperesek szerzői jogsértését e tervdokumentációnak a T... rendszer kialakítása érdekében való jogosulatlan átdolgozásában állította. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy azok az igények, amelyeket a felperes az I. rendű alperessel szemben támaszt, a jogsértővel szemben támaszthatóak az Szjt. 94. § (1) bekezdése értelmében, az Szjt. 16. § (1) és (6) bekezdése szerint pedig jogsértő az, aki felhasználási szerződés nélkül, vagy ilyen szerződésen alapuló jogosultságának határait túllépve használja fel a művet. A perbeli követelés megalapozásához tehát mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy az I. rendű alperes a kifogásolt felhasználást maga folytatta-e.

[22] A felperes e tekintetben azt állította, hogy az I. rendű alperes a T... rendszer létrehozása érdekében a perbeli tervdokumentációt átdolgozta, ezzel szerzői jogsértést valósított meg. Az I. rendű alperesnek a kérdéses F... Projektben betöltött szerepét a fővállalkozási szerződés határozta meg, melyet eredetileg a S.I. cég és a II. rendű alperes kötöttek, e szerződésben az I. rendű alperes csak utólag, 2012. októberében lépett be megrendelői oldalon. Az elsőfokú bíróság utalt az "URH bázisállomások közbenső minőségi átadás-átvételi jegyzőkönyv"-ére, majd az éles rendszer 2014. december 1-i átadását tanúsító "Végső összetett teljesítés-igazolási jegyzőkönyv"-re, amely bizonyítja, hogy a T... rendszer tervezését, kivitelezését és átadását a S.I. cég végezte el. Ebből arra következtetett, hogy a T... rendszer terveinek a felperesi tervdokumentáció esetleges átdolgozásával való létrehozása tényszerűen a S.I. cég, és nem a megrendelő I. rendű alperes, illetve az alperesi Konzorcium felhasználása volt. Annak ténye pedig, hogy a vállalkozó esetleg jogosulatlan átdolgozással teljesíti a vállalkozási szerződést, a jogsértő vállalkozó, és nem a megrendelő szerzői jogi felelősségét alapozza meg. A felperes nem hivatkozott olyan jogszabályt és nem mutatott rá a

fővállalkozási szerződés olyan rendelkezésére sem, amely a S.I. cég általi esetleges jogosulatlan átdolgozásáért a kérdéses felhasználást tényszerűen nem végző I. rendű alperes mögöttes szerzői jogi felelősségét alapozza meg. A törvényszék álláspontja szerint tehát megalapozottan védekezett az I. rendű alperes azzal, hogy a felperes által állított átdolgozást nem ő, hanem a S.I. cég végezte, azért csak a S.I. cég marasztható.

[23] Megjegyezte egyebekben az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem adott elő olyan körülményeket sem, amelyek alapján az eredeti tervdokumentáció esetleges átdolgozására lehetne következtetni, pusztán a bázisállomások meghatározásában ugyanis bizonyosan nem nyilvánulhat meg a perbeli tervek egyéni, eredeti jellege, mivel azok már a II. rendű alperes közbeszerzési kiírásában megadottak voltak, tehát a bázisállomások azonossága az Szjt. 29. §-a szerinti átdolgozást nem eredményezhetett. Azt is hangsúlyozta, hogy az Szjt. 1. § (2) bekezdés 1) pontja alapján a műszaki létesítménynek a terve áll szerzői jogi védelem alatt, míg maga a műszaki létesítmény nem, ha tehát a F... rendszer eredeti verziója a felperes terveinek felhasználásával került is kivitelezésre, maga az URH rendszer már a felperes engedélye nélkül tervezhető át és változtatható meg, nem beszélve az alpereseknek a rendszer zavartalan használatához fűződő tulajdonosi jogáról és érdekéről, amelyre megalapozottan hivatkozott az I. rendű alperes. Ezen logika mentén volna kizárható a II. rendű alperes szerzői jogsértése is, mivel a felperesi terveknek a műszaki létesítmény kivitelezésében megvalósuló többszörözése a S.I. cég felhasználási cselekménye, nem pedig a II. rendű alperesé, még akkor, sem, ha a felhasználás a II. rendű alperes megrendelésére történt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság - felhasználás híján - az I. rendű alperessel szembeni keresetet is elutasította.

[24] Megjegyezte ugyanakkor, hogy a károsult csak olyan elmaradt vagyoni előny megtérítését követelheti, amelyhez károkozás hiányában bizonyítottan hozzájutott volna. A felhasználási díj akkor minősülhet elmaradt haszonnak, ha a felperesnek van olyan jogcíme, amely alapján felhasználási díjat követelhet, és e követelésétől a jogellenes felhasználás miatt esik el. Ilyen jogcím az Szjt. 16. § (1) bekezdése értelmében csak felhasználási szerződés lehet, azt azonban a felperes nem bizonyította, de még csak nem is állította, hogy a károkozáskor olyan felhasználási szerződése volt, amely alapján a keresettel követelt összegű felhasználási díj várományosa lehetett. Ezért az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes kártérítési keresetét nem csak az alperesek jogellenes magatartásának hiánya, de az elmaradt haszon tényének bizonyíthatatlansága miatt is el kellett utasítani.

[25] Emellett a törvényszék osztotta az alperesek álláspontját abban, hogy azt az okfolyamatot, amely a felperes esetleges károsodását eredményezte, a felperes megakadályozhatta volna a F... Projektben betöltött sajátos szerepvállalása következtében. Eszerint a fővállalkozási szerződés teljesítésében egyszerre közreműködött egyrésről az alperesi megrendelői oldalon az első és második megbízások alapján szakértő közreműködőként, másrésről a S.I. cég oldalán annak alvállalkozójaként. Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperesekkel abban, hogy ha a felperesi ügyvezető ebben a helyzetben jóhiszeműen és tisztességesen járt volna el, akkor megakadályozhatta volna tervei későbbi felhasználását, ezért a felperes kárenyhítési kötelezettségének megszegése miatt sem volna kártérítésben részesíthető.

[26] A törvényszék azt is megállapíthatónak látta, hogy amennyiben a panaszolt felhasználások nyomán keletkezett is vagyoni előny az alpereseknél, az már nem őket gazdagítja, tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes, illetve az alperesi konzorcium már a visszakövetelés előtt elesett attól a vagyoni előnytől, ami a felhasználás jogosulatlansága esetén gazdagodásának minősülhetne. Ezért amennyiben az alperesek szerzői jogsértése megállapítható is lenne, az azzal elért gazdagodás nem tőlük, hanem a S.I. cég-től követelhető, amit a felperes engedményese útján már a korábbi perben sikeresen keresztülvitt.

[27] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetet mindkét alperessel szemben elutasította.

[28] A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az ítélet meghozatalára az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésével került sor, továbbá az ítélet egyes megállapításai az anyagi jogi jogszabályokat is sértik.

[29] Valótlan az elsőfokú ítélet azon megállapítása a fellebbezés szerint, hogy a felperes a F... projekt előkészítésében és megvalósításában szakértői közreműködőként vett részt a S.I. cég Kft-vel kötött alvállalkozói szerződés alapján, továbbá, hogy a felperesnek a II. rendű alperessel kötött első megbízási szerződése alapján feladata lett volna a közbeszerzési eljárás előkészítésében közreműködni. Ezzel szemben azt hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a felperes egy már kiírt közbeszerzési eljárásba kapcsolódott be közreműködő szakértőként, így feladata a már benyújtott pályázatok kiértékelésében, és a pályázók vagy a pályázat kiíró részéről felmerülő kérdések megválaszolásában való közreműködés volt. Emellett a felperesi ügyvezető II. rendű alperessel közölt „átvételi javaslata” nem az alperesi jogellenes felhasználás alapjául szolgáló és a hírközlési hatósághoz benyújtott engedélyezési tervdokumentációra vonatkozott, hanem a S.I. cég Kft. által a II. rendű alperes részére átadott tervdokumentációra. Valótlan továbbá az elsőfokú ítélet azon megállapítása is, hogy az átvételre ajánlott tervdokumentáció alapján készült el a perbeli műszaki létesítmény, miként az is, hogy 2011. nyarán csupán mennyiségi átvétel történt. Előadta a felperes a fellebbezésében, hogy bár korábban valóban perben érvényesítette követelését a S.I. cég Kft.-vel szemben, azonban annak megtérülése elmaradt az öt évig húzódó peres eljárás végére felszámolás alá került S.I. cég Kft. részéről.

[30] Kifogásolta a felperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során egyáltalán nem élt az anyagi pervezetés lehetőségével, ezen kívül jogszabálysértő módon tagadta meg az okirati bizonyításon túlmutató további bizonyítási eljárás lefolytatását. Az elsőfokú bíróság sem a perben tartott első, sem a későbbi tárgyalások alkalmával nem összegezte a jogvita szempontjából lényeges nyilatkozatokat, a perben tartott 3 tárgyalási jegyzőkönyv egyikében sem olvasható ilyen összegzés.

[31] Előadta a felperes a fellebbezésében, hogy az I. rendű alperes 2021. május 17. napján kelt viszontválasza, majd a 2021. június hó 3. napján kelt előkészítő irata után a felperes engedélyt kért arra, hogy az alperesi beadványokra részletesen kidolgozott írásbeli előkészítő iratot terjeszthessen elő megjelölve további bizonyítási indítványait. A törvényszék azonban lekorlátozta a felperes írásbeli nyilatkozattételi lehetőségét és kizárólag az alperes felelőssége körében engedélyezte előkészítő irat benyújtását. A felperesnek e tárgykörön kívül számos egyéb észrevétele is volt az I. rendű alperes beadványaira, így bírói felhívás nélkül is elkészítette részletes előkészítő iratát, amelyet azonban nem csatolhatott a következő tárgyaláson. Észrevételeit csak szóban adhatta elő, melynek következtében a 7 oldalas beadványa tartalmát mindössze egy oldalban foglalta össze az elsőfokú bíróság a 2021. szeptember 10. napján tartott tárgyalási jegyzőkönyv számára.

[32] Ilyen előzmények után a II. rendű alperes ellenkérelmének benyújtását követően a törvényszék kizárólag idéző végzést küldött a felperesnek, amelyre tekintettel a felperes a 2021. október 7. napján kelt beadványában kérte a törvényszéket, hogy engedélyezze számára a II. rendű alperes által előterjesztett ellenkérelem és az I. rendű alperes által előterjesztett korábbi előkészítő irat vonatkozásában perfelvételi irat előterjesztésére. A törvényszék azonban a 26. számú végzésében kizárólag az elévülési kifogás kérdésében adott engedélyt a válaszirat benyújtására, így a felperes sem ekkor, sem a következő tárgyaláson nem kapott lehetőséget a részletes válaszirata benyújtására, annak ellenére, hogy ismételt 7 oldalas beadványt készített. Az elsőfokú bíróság tehát semmilyen formában nem segítette elő, hogy a felek a pereseményeiket a szándékaiknak megfelelően teljesíthessék, sőt inkább megakadályozta a felperest ebben. Mindezekon túlmenően sem kérdéseivel, sem felhívásaival nem adta a peres felek tudtára, ha álláspontja szerint valamely tényelődást hiányosnak, vagy valamely felajánlott bizonyítási indítványt nem megfelelőnek talált. Nem hozta a felek tudomására a saját jogszabály-értelmezését sem a jogsértő felhasználó fogalmával kapcsolatban, annak ellenére, hogy már a perfelvételi szakban úgy nyilatkozott a felperes egyik bizonyítási indítványára, hogy annak az ítélet szempontjából nem lesz jelentősége. A törvényszék továbbá annak ellenére foglalt állást a szerzői jogi oltalom fennállásának tárgyában, hogy saját megállapítása szerint e kérdés eldöntése szakértői kompetencia. Mindezek az eljárásjogi szabálytalanságok oly mértékben kihatottak a jogvita érdemi eldöntésére, hogy arra tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

[33] Vitatta a felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet elévüléssel kapcsolatosan kifejtett álláspontját. E tekintetben azt hangsúlyozta, hogy a korábbi eljárásban született új elsőfokú ítélet időpontjában - 2018. novemberében - bizonyosodhatott meg arról, hogy követelése jogos és hogy az milyen összegben érvényesíthető. Ezt követően pedig a törvényben előírt egyéves jogvesztő határidőn belül, 2019. májusában küldte el az alpereseknek a részletes álláspontját rögzítő fizetési felszólításokat.

[34] Sérelmezte a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a tértivevény útján történő bizonyítást látta elfogadhatónak, annak ellenére, hogy felperes másfajta bizonyítást is felajánlott erre vonatkozóan. A felperes fellebbezési álláspontja szerint az írásbeli felszólítás

kézbítésének és így a tudomásszerzésnek a ténye nem kizárólag tértivevénnyel igazolható. A felperes az összehangolt válasz tényét tanúval kívánta bizonyítani, mely indítványának azonban az elsőfokú bíróság nem adott helyt annak ellenére, hogy a Pp. 320. § (5) bekezdése szerint az okiratin kívüli egyéb bizonyítás mellőzése csak lehetőség.

[35] A felperes vitatta azt is fellebbezésében, hogy az általa megjelölt okkal összefüggésben a bizonyítási szükséghelyzet Pp. 265. §-ának (2) bekezdésében írt egyik feltétele sem teljesült. E körben azt hangsúlyozta, hogy a felperes megkísérelte megszerezni az 5 évvel korábbi hiányzó tértivevényeket a korábbi jogi képviselőjétől, de az sajnálatos módon nem járt eredménnyel, így fennállt a bizonyítási szükséghelyzet.

[36] Megalapozatlannak tartotta a felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság kártérítés tekintetében kifejtett okfejtését. Arra hivatkozott, hogy tévesen foglalt állást a törvényszék akként, hogy felhasználási szerződés hiányában a felhasználási díj, illetve szerzői jogdíj nem érvényesíthető elmaradt haszon formájában jelentkező kártérítési követelésként. Előadta, hogy az alperesek maguk sem állították, hogy engedéllyel bírtak volna a felperestől bármely felhasználás vonatkozásában, az pedig jogerősen elbírált tény, hogy a S.I. cég Kft. engedély nélkül rendelkezett a felperesi tervvel és engedély nélkül adta tovább azt a II. rendű alperesnek, ezáltal megsértve a felperes szerzői jogait. A felperes a kár, vagyis az elmaradt haszon tényét bizonyította, illetve annak bizonyítására indítvánnyal élt, amelynek azonban az elsőfokú bíróság nem adott helyt. Az alperesek a kár elkerülése, majd elhárítása érdekében nem úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben elvárható, meg sem kísérelték a jogvita rendezését és a felperesi felhasználási engedély utólagos megszerzését, így nem mentesülhetnek a kártérítési felelősség alól a fellebbezés álláspontja szerint.

[37] Vitatta a felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság azon következtetését is, hogy a felperes megakadályozhatta volna azt az okfolyamatot, ami az esetleges károkozást eredményezhette, ezért kárenyhítési kötelezettségének megszegése miatt kártérítésben nem részesíthető. E körben azt adta elő a felperes, hogy kizárólag a tervdokumentáció műszaki tartalmáról nyilatkozott és annak elfogadását javasolta, de ekkor még fogalma sem volt arról, hogy az általa véleményezett tervdokumentációt és az annak részét képező felperesi tervet a S.I. cég Kft. 2011. áprilisában mint saját tervét eladja a megrendelőnek. Amikor tehát a felperes szakmai véleményt mondott a S.I. cég Kft.-féle tervdokumentációról, akkor még nem történt olyan jogellenes cselekmény, amely miatt neki a szerzői jogi aggályait jelezni kellett volna, amikor pedig a jogellenes felhasználás kiderült számára, azonnal jelezte a jogvitát a II. rendű alperes irányába. Az elsőfokú bíróság által megjelölt felperesi magatartást a felperes fellebbezési álláspontja szerint legfeljebb károsulti közrehatásként lehet értékelni, ami kármegosztást eredményezhet, erre alapítva azonban a felperes kártérítési igényét nem lehet elutasítani.

[38] Sérelmezte a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság a gazdagodás iránti kereseti kérelem tekintetében jogszabálysértő módon utalt a rPtk. 361. § (2) bekezdésére, az idevágó kommentár szerint ugyanis a szerzői jogi gazdagodás visszatérítési igényre nem lehet a rPtk. jogalap nélküli gazdagodásra vonatkozó szabályait (rPtk. 361-364. §) alkalmazni, az az Szjt.

94. § (1) bekezdés e) pontján alapul, ezért akkor is jár a szerzőnek, ha a mű felhasználása a felhasználó számára semmilyen közvetlen vagyoni előnnyel nem járt. Valótlannak találta az elsőfokú ítélet azon megállapítását is a fellebbezés, amely szerint, ha keletkezett is vagyoni előny az nem az alpereseket gazdagítja. E tekintetben arra hivatkozott, hogy a 2009. június 30. napján kötött támogatási szerződés alapján a megrendelő II. rendű alperes a beruházásra vissza nem térítendő támogatásban részesült, amely a vállalkozói díj 80%-át képezte, ez 5 milliárd forintot meghaladó támogatást - azaz gazdagodást - jelentett a II. rendű alperesnek. Emellett a II. rendű alperes megszerezte a kiépült rendszer tulajdonjogát is, azaz mindössze 20%-os „önerő” ellenében mindenképpen gazdagodott a F... Projekt eredményeként.

[39] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

[40] A fellebbezés nem alapos.

[41] Mindenekelőtt rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a felperes fellebbezésében kizárólag a Pp. 371. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 381. §-a alapján kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.

[42] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a Pp. 371. § (1) bekezdése és 370. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróságot az alperes által a fellebbezésben megjelölt, gyakorolni kért, a Pp. 369. §-ában szabályozott felülbírálati jogkör nem, azonban a fellebbezési kérelem és annak indokai – a jelen perben egyébként fenn nem álló Pp. 380. §-a szerinti kötelező hatályon kívül helyezési okok kivételével – továbbra is kötik, felülbírálati jogkörét csak a fellebbezési kérelem korlátai között gyakorolhatja.

[43] A felperes határozott fellebbezési kérelme kizárólag az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésére irányult, így az ítéltábla kizárólag azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem a Pp. 381. §-ban foglalt okból teljesíthető-e, ennek hiányában ugyanis – az ügy érdemét nem érintve – csak az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott részének helybenhagyásáról dönthetett a Pp. 382. §-a alapján.

[44] Kiemeli az ítéltábla, hogy a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére csak a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés miatt kerülhet sor, azaz az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének alapjául kizárólag az elsőfokú bíróság ilyen hatással járó eljárási szabálysértése szolgálhatott. Ebből következően a másodfokú eljárás tárgyát nem képezhette az elsőfokú bíróság ítéletének anyagi jogi felülbírálata.

[45] Ilyen súlyos, az ügy érdemi eldöntésére is kiható eljárási szabályszegést azonban az ítéltábla nem észlelt.

[46] Alaptalanul sérelmezte a felperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a 26. sorszám alatt meghozott végzésével kizárólag az elévülési kifogás kérdésében engedélyezte perfelvételi irat előterjesztését. Az ítéltábla osztotta az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 191. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a jogvita állása szerint szükséges körben hívta fel a felperest a perfelvételi nyilatkozatok megtételére.

[47] Eredménytelenül hivatkozott arra is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság korlátozta a felperes írásbeli nyilatkozattételi lehetőségét és kizárólag az alperes felelőssége körében engedélyezte előkészítő irat benyújtását. A felperes saját előadása szerint is olyan előkészítő iratot nem csatolhatott a tárgyaláson, amelyre az elsőfokú bíróság nem hívta fel. E körülmény figyelembe vételével helyesen járt el az elsőfokú bíróság azzal, hogy lehetővé tette a felperes számára a bírói felhívás nélkül előterjesztett előkészítő iratának szóbeli ismertetését a tárgyaláson, és azt követően annak lényeges tartalmi elemeit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítette. Az ítéltábla egyetértett az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontjával azzal kapcsolatban is, hogy a Pp. 161. § (3) bekezdése alapján a felperes élhetett volna azzal a jogával, hogy a jegyzőkönyv kijavítását, illetve kiegészítését kérje, azonban az elsőfokú eljárás során ilyen kérelmet nem terjesztett elő, ezért utólag erre eredményesen már nem hivatkozhat.

[48] Nem foghatott helyt azon fellebbezési érvelés sem, amely szerint az elsőfokú bíróság eljárása során egyáltalán nem élt az anyagi pervezetés lehetőségével. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az anyagi pervezetés alapja a perkoncentrációból eredő közrehatási kötelezettség. A Pp. ennek érdekében nem a mindenre kiterjedő, hanem csak az adott helyzetben szükségessé váló tájékoztatási kötelezettséget ró a bíróságra. Az anyagi pervezetés az érvényesíteni kívánt joghoz és annak alapjául előadott tényekhez mérten válhat szükségessé, de nem terjedhet ki a fél által nem hivatkozott, ezeken kívül álló körülmények kutatására. Kétségtelen tény, hogy a bíróságnak törekednie kell a tényállás hiányos elemeinek pótlására, lehetőséget adva a feleknek arra, hogy azokat a tényeket és körülményeket, amelyekre hivatkozni kívánnak, helyes tartalommal és teljes körűen előadhassák, ez a tevékenysége azonban soha nem irányulhat arra, hogy a fél az eredetileg előadottakhoz képest új tényállításokat tegyen. Az anyagi pervezetés szabályainak megsértését jelenti, ha a fél valamely jogosultságának ténybeli alapját még utalás-szerűen sem adja elő, a bíróság viszont – akár tájékoztatással, akár kérdésfeltevéssel – felhívja a korábban nem hivatkozott tények előadására.

[49] A másodfokú bíróság egyetértett az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmével abban is, hogy az anyagi pervezetés nem használható fel az ügy érdemében való állásfoglalásra, nem lehet útmutatás a bíróság által helyesnek tartott jogszabályi rendelkezés

felhívásához, amely még burkoltan sem sugalmazható. Ilyen módon a bíróság egyik felet sem támogathatja, nem ösztönözheti keresetváltoztatásra. Az anyagi pervezetéssel kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza azt is, hogy a Pp. 384. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére önmagában nem szolgálhat alapul, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésével nem ért egyet. Kizárólag ezen okból a felek sem kérhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[50] Súlytalanul hivatkozott arra is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a tértivevény útján történő bizonyítást látta elfogadhatónak, és megtagadta az okirati bizonyításon túlmutató további bizonyítási eljárás lefolytatását. A Pp. 265. §-a rendelkezik a bizonyítási szükséghelyzet kérdésköréről. E szabályozás értelmében a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósan fogadja el, illetve akinek ehhez bizonyítási érdeke fűződik, továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli. A Pp. 265. § (2) bekezdése kimondja, hogy a fél bizonyítási szükséghelyzetben van, ha valószínűsíti, hogy a) a bizonyítási indítványához nélkülözhetetlen adatokkal kizárólag az ellenérdekű fél rendelkezik, és igazolja, hogy az ezek megszerzéséhez szükséges intézkedéseket megtette, b) a tényállítás bizonyítása számára nem lehetséges, de az ellenérdekű féltől elvárható az állított tények fenn nem állásának a bizonyítása, vagy c) a bizonyítás sikerességét az ellenérdekű fél neki felróhatóan hiúsította meg, és az ellenérdekű fél nem valószínűsíti az a)-c) pontban foglaltak ellenkezőjét.

[51] A perbeli esetben a felperes az írásbeli felszólítás II. rendű alperes részére való kézbesítésének tényét tértivevény hiányában tanú meghallgatásával kívánta bizonyítani. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta annak, hogy a felperes indítványát a Pp. 320. § (5) bekezdése alapján miért mellőzte, hiszen a levélpostai küldemény kézbesítése okirattal, azaz tértivevénnyel bizonyítható, ami nem helyettesíthető a küldeményt küldő jogi képviselő tanúvallomásával. Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy nem volt helye a II. rendű alperes postakönyvei becsatoltatásának sem, mert a felperes nem volt olyan bizonyítási szükséghelyzetben, ami az alperes bizonyításra kötelezését indokolná. Erre tekintettel helyes következtetést vont le arra vonatkozóan az elsőfokú bíróság, hogy a bizonyítási szükséghelyzet Pp. 265. § (2) bekezdésében írt egyik feltétel sem teljesült.

[52] Helytelenül érvelt azzal is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére foglalt állást a szerzői jogi oltalom fennállásának tárgyában, hogy saját megállapítása szerint a kérdés eldöntése szakértői kompetencia. A törvényszék ítéletében arra a megállapításra jutott, hogy a kérdés a Szerzői Jogi Szakértő Testület útján tisztázandó, azonban ezt a bizonyítást azért nem látta szükségesnek lefolytatni, mert a keresetet más okokból el kellett utasítania.

[53] Kellő alap hiánya nélkül sérelmezte azt is a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalásokon nem összegezte a jogvita szempontjából lényeges nyilatkozatokat. A felterjesztett iratokból kitűnően a 2021. május 21. napján, 2021. szeptember 10. napján és 2021. november 5. napján tartott tárgyalásról készített jegyzőkönyvek tartalmazzák, hogy az elsőfokú bíróság összegezte a jogvita eldöntése szempontjából lényeges nyilatkozatokat. Az

elsőfokú bíróság tájékoztatta a feleket arról is, hogy az iratismertetésre észrevételt tehetnek. Annak ellenére, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján a jogvita eldöntése szempontjából lényeges nyilatkozatok tartalma nem ismert, annak ténye nem vitatható, hogy a fellebbezés által hiányolt összegzés megtörtént.

[54] A fellebbezési kérelem további indokai, az elévülés, a szerzői jogi oltalom, a jogsértő személyének és a gazdagodásnak a kérdése nem eljárási szabálysértés körében értékelendők. Mindezek vizsgálata az elsőfokú ítélet érdemi, anyagi jogi felülbírálatához tartozik, melyhez kapcsolódhatott volna a másodfokú bíróságnak az ítélet érdemi felülbírálata eredményeként a Pp. 384. § (2) bekezdés b) pontján alapulóan az ítélet hatályon kívül helyezése. A felperes hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme azonban nem irányult ilyen másodfokú döntésre.

[55] Az ítéltábla ismételten hangsúlyozza, hogy a felperes csak a Pp. 381. §-a alapján kérte a hatályon kívül helyezést, amely szabályból az következik, hogy amennyiben a fellebbezés nem irányul az ítélet megváltoztatására, kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezésére, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntését nem bírálhatja felül.

[56] Mindezek figyelembevételével a felperes által állított eljárási jogszabálysértések nem tekinthetők lényeges, az elsőfokú bíróság döntésére kiható eljárási hibának, erre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére nem talált indokot.

[57] A fentiek tükrében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 382. §-a alapján – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyta, mivel a felperes az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, és fellebbezése megalapozatlannak bizonyult.

[58] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, teljes egészében pervesztes lett. Az ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 364. §-án keresztül érvényesülő Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és II. rendű alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján megállapított, a Pp. 81. §-a szerint felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére. Az I. rendű alperes a másodfokú eljárásban csatolta a 31/2017. (XII.27.) IM rendelet által rendszeresített költségjegyzéket, költségeit a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint kívánta felszámítani, igényétösszegszerűen 1.530.000 forintban megjelölte. Az ítéltábla a másodfokú eljárásban elvégzett munkával 500.000 forint +áfa összegű ügyvédi munkadíjat talált arányban állónak, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperesi képviselő egy másodfokú tárgyaláson vett részt, és egy 8 oldal terjedelmű fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő. A II. rendű alperes költségjegyzéket a fellebbezési ellenkérelméhez nem mellékelte, nyilatkozata szerint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján kérte ügyvédi munkadíja megállapítását.

[59] A felperest az ítéltábla az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2022. március 10.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró